

KWALLEN Volgende dag beter? Vergeet het maar. Veel kwalen in het water en een flinke stroming. Valt reuze tegen! Onderwater gekomen alleen maar te handhaven door iets vast te pakken. Zo niet, weggevlogen! Hoe dieper des te harder de stroming trekt. Nauwelijks de camera met onderwaterhuis er bij te houden. Gelukkig op de bodem een stevige ketting. Daar langs weer hand over hand naar boven. In het ondiepe (opgeven, nee toch!) nog wat foto's gemaakt van het wier en de mooie kwalen. De meeste kwalen die in het ondiepe water drijven zijn oorqualen, redelijk ongevaarlijk. Soms drijft er een haarkwal tussendoor. En die steken gemeen. Ook al verzacht Azaron de pijn...

In de middag naar de 'overkant' gegaan. De, zeg maar in wat vernederlandst de Munitiehaven. Het water veel 'breder' en een bodem die langzamer afloopt. Er is ook weer een stuk waar de bodem steil naar beneden gaat, als een soort 'rifje' en de bodem op 15 meter. Maar een 'harnasmannetje', neen dus.

NA DRIE DAGEN Dag drie is het na veel speurwerk wel raak. Buddy Marielle vindt 'm, verscholen onder het wier. Helaas op dat moment de groothoeklens op de camera. Dus een foto van Marielle met het harnasmannetje. De volgende dag beter. De laatste duik alweer. Met een macro lens (60mm) gemonteerd. Het is bekend waar het visje is te vinden. Bij de rand van het 'rif'. Natuurlijk vaak ergens onder verscholen, maar wel zo dat hij goed uitzicht heeft op een eventuele prooi. Op 10 meter, precies op de 'rand', zit er een tje. Uitgebred foto's maken. Doel bereikt.

Informatie Camping:
www.hindsgavl-camping.dk

Omgeving

▶ In de omgeving van het dorpje Middelfahrt ligt het stadje Fredericia. Dit stadje heeft nog een oud stukje stadsmuur met een paar kanonnen erop. En, natuurlijk, het altijd trekkende strand met het water en het bootverkeer.

In de paar avonden in Middelfahrt staat een Jazz festival op het programma. Een jaarlijks terugkerend evenement, veelal in de maand augustus. Aan de haven dan een grote feesttent, entree gratis. Daarin wordt flink geëest en gedanst.

de andere duikplaats gaan. Daar is dan geen stroming...'

De eerste duik verloopt probleemloos. Dichtbij parkeren en zo over het strand het water (de Lillebælt) inlopen, geen geklim of geklauter! Maar goed ook. Een vooroordeel natuurlijk. Maar omdat het water hier noordelijk wel koud zou zijn is alleen een droogpak meegenomen. Fout dus. De hittegolf in Nederland 'teistert' ook Denemarken. Minstens 30 graden en in het pak nog veel warmer!

Eenmaal onderwater heerlijk afkoelen, net als in de Oosterschelde ongeveer 20 graden.

Het zicht is goed, veel zeesterren op het zand. Dieper prachtige wieren (a la Bretagne) met lange slierten. De bodem loopt langzaam af en tussen de planten vissen zoals donderpadden en lipvissen. Op een meter of 8 gaat de bodem ineens steil naar beneden om een paar meter lager weer horizontaal verder te gaan. Daarna weer een steil stuk, het loopt eigenlijk trapsgewijs!

GEEN NAAKTLAKKEN De bodem is op ongeveer 20 meter te zien. Maar zo diep helemaal niet gekomen. Er is genoeg te zien op de 'terrasjes'. De lipvissen zijn er nogal schuw en zwemmen – zodra er iemand in de buurt komt - nerveus heen en weer. De

steile wanden zijn helemaal bedekt met tubularia, als een roze deken. Naarstig ook gezocht naar naaktslakken. Die zitten vaak tussen de hydroidpoliepen; veel naaktslakkensoorten voeden zich uitsluitend met tubularia. Maar, zeer teleurstellend, geen enkele gevonden!

Misschien het verkeerde jaargetijde? Er is immers genoeg voedsel voor een leger van naaktslakken. Later bedacht dat het water niet zo zout is als de Noordzee; het is een mengeling van zoet en zout. Misschien kunnen de slakken daar niet tegen? De enige vondst: een zeehaasje (*Elysia viridis*) op het wier (ze eten algen).

Het is alweer jaren geleden. Die geheim-tip. Van een duikclub uit Hellevoetsluis. 'Ga eens een lang weekeinde duiken in Denemarken.' Het heeft even geduurd voordat er ook een buddy is die mee wil. Maar dan is het ook: Denmark, here we come!

TEKST EN FOTO'S MARION HAARSMA
([HTTP://WWW.ONDERWATERFILM.TK/](http://www.onderwaterfilm.tk/))

Duiken bij de bruggen

De afstand vanaf het westen van het land naar het stadje Middelfart is zo'n 700 kilometer. Vertrek donderdagmorgen vroeg; diezelfde middag nog de eerste duik maken. Op vrijdag en zaterdag 2 duiken en zondagmorgen nog eentje. Daarna meteen terug naar huis!

Het doel van de mini-expeditie is een klein visje, het 'harnasmannetje'. Volgens Peter van Bragt komen ze hier veel voor. In de Nederlandse wateren zouden ze ook moeten zijn. Maar in 26 jaar duiken nog nooit eentje gezien in de Grevelingen. Vrij zeldzaam te noemen dus. Het visje ziet eruit als een soort donderpadje, alleen slanker en met haartjes

(baarddraden) aan zijn kop. Het is ook een bodembewoner, net als de donderpad.

CAMPING Het verzamelen is in Apeldoorn. Vanaf de Veluwe is het maar 634 kilometer. En om twee uur 's middags al op de Hinds-gavl camping. Een piepklein 'kabouterhuisje' geboekt. En, typisch Hollands, alle proviand voor vier dagen meegenomen. Is Denemarken immers geen 'duur' land? En extra catering kan dan geen kwaad.

De eigenaar van de camping is – zo vertelt hij – helemaal geen duiker. Er kunnen wel flessen worden gevuld, informatie heeft hij volop en hij wijst de weg naar twee verschil-

lende duikplaatsen in de buurt. De eerste duikplaats vlak bij de camping. De tweede aan de overkant van het water. Middelfart ligt op de weg naar Kopenhagen. Het is over de eerste brug en op het eerste eiland (Fugen), meteen de eerste afslag. Vanaf de duikplaats zijn de bruggen te zien: de nieuwe brug voor het autoverkeer en de oude brug voor de trein. Duiken bij de bruggen dus.

KIJK MAAR... Het is een beetje behelpen, dat wel. Op de vraag over getijden en stroming vertelt de campingbaas dat er geen tabellen zijn. 'Kijk maar naar het water en als het hard stroomt, dan maar beter naar